

PEĻNĪ BRAUCŪT

Janka nabadzeibā grimš,
Syuta dzeivi šū iz aļņi:
Braukškys šys iz Īreji,
Tī var dabōt lelū peļni.
 Sīva palaiž veiru celā,
 Asarenis byrdynoj.
 Kai tī nabadzenám klōsīs?
 Namīrs sirdi tyrdynoj.
Jau pec laika atskaņ zvon:
“Mīlō, bučeni tāv syutu!
Pagaidom vāļ dzeivs i vasals,
Viņ tys dorbs maņ ir par gryutu.
 Reitūs ceļūtīs ai gailim,
 Strōdoju as cikam klyupu,
 Vālā naktī teikūt sātā,
 Pōrspļauņ navar vairs par lyupu.”
Syutūt veiru peļnā lelā,
Mierkis beja vysai cereigs,
A, ka nūdzeits tys kai kleperš,
Voi taidš draugs bīš dzeivī dereigs?
 Sīva garlaiceibys mōkta,
 Bīžōk sōc pa molom škilāņ.
 Koleidz atrūn jaunu draugu,
 Kurs tū sūlōs styprōk mīlāņ.
Janka atsagrīzš nu peļnis,
Atrūn tukšu dzeivūkleiti.
Valns lai sasper naudys žyuksni,
Gūds i sīva izgubeiti.

Veirim pamōceiba vaca,
Ļauns tod nanūtīkš nikas:
Celā tōlejā ka dūdīs,
Sīvu slādz aiz atslāgas!